

TÌNH CHA VÔ GIÁ

Những người biệt phái và luật sĩ thấy Chúa Giêsu tiếp những người thu thuế và những kẻ tội lỗi đến nghe Người giảng thì lắm bầm rằng: “Ông này đón tiếp những kẻ tội lỗi và cùng ngồi ăn uống với chúng”. Nghe thấy thế, Người phán bảo họ dụ ngôn này:

“Người kia có hai con trai. Đứa em thưa với cha: “Thưa cha, xin cha cho con phần gia tài thuộc về con”. Người cha liền chia gia tài cho các con. Ít ngày sau, người em thu nhặt tất cả của mình, trốn đi miền xa và ở đó ăn chơi xa xỉ phung phí hết tiền của. Khi nó tiêu hết tiền của thì vừa gặp nạn đói lớn, nó bắt đầu cảm thấy túng thiếu. Nó vào giúp việc cho một người trong miền, người này sai nó ra đồng chăn heo. Nó muốn ăn những đồ cặn bã heo ăn cho đầy bụng, nhưng cũng không ai cho. Bấy giờ nó hồi tâm lại và tự nhủ: “Biết bao người làm công ở nhà cha tôi được ăn uống dư dật, còn tôi, tôi ở đây phải chết đói. Tôi muốn trở về với cha tôi và thưa người rằng: “Thưa cha, con đã lỗi phạm đến trời và đến cha, con không đáng được gọi là con cha nữa, xin cha đối xử với con như một người làm công của cha”. Vậy nó ra đi và trở về với cha nó.

Khi nó còn ở đằng xa, cha nó chợt trông thấy, liền động lòng thương; ông chạy ra ôm choàng lấy cổ nó và hôn nó hồi lâu... Người con trai lúc đó thưa rằng: “Thưa cha, con đã lỗi phạm đến trời và đến cha, con không đáng được gọi là con cha nữa”. Nhưng người cha bảo đầy tớ: “Mau mang áo đẹp nhất ra đây và mặc cho cậu, hãy đeo nhẫn vào ngón tay cậu, và xỏ giày vào chân cậu. Hãy bắt con bê béo làm thịt để chúng ta ăn mừng: **vì con ta đây đã chết, nay sống lại, đã mất, nay lại tìm thấy**”. Và người ta bắt đầu ăn uống linh đình.

“Người con cả đang ở ngoài đồng. Khi về gần đến nhà, nghe tiếng đàn hát và nhảy múa, anh gọi một tên đầy tớ để hỏi xem có chuyện gì. Tên đầy tớ nói: “Đó là em cậu đã trở về, và cha cậu đã giết bê béo, vì thấy cậu ấy về mạnh khỏe”. **Anh con cả liền nổi giận và quyết định không vào nhà. Cha anh ra xin anh vào.** Nhưng anh trả lời: “Cha coi, đã bao năm con hầu hạ cha, không hề trái lệnh cha một điều nào, mà không bao giờ cha cho riêng con một con bê nhỏ để ăn mừng với chúng bạn. Còn thằng con của cha kia, sau khi phung phí hết tài sản của cha với bọn đàn đấm, nay trở về thì cha lại sai làm thịt bê béo ăn mừng nó”. Nhưng người cha bảo: “Hỡi con, con luôn ở với cha, và mọi sự của cha đều là của con. **Nhưng phải ăn tiệc và vui mừng, vì em con đã chết nay sống lại, đã mất nay lại tìm thấy**”. (Luca 15, 1-3. 11-32)

Trong dụ ngôn này, người cha quả là **một nghiêm phụ**, tuy **nhân từ quảng đại**, nhưng công minh nghiêm khắc, không vị nể anh con cả kẻ cặn mình bao năm, mà làm ngơ bỏ qua tính ích kỷ lòng ganh tị ghen ghét của hắn đối với thằng em ruột, anh ta chỉ muốn độc quyền không muốn chia sẻ rộng lượng với em mình. Đứa con út quả là ngỗ ngược

“bán trời không văn tự” cũng vô cảm, sống cá biệt vị kỷ, tuy cha còn sống khờ khờ, mà đã đòi chia gia sản, xin lấy trước phần gia tài của mình rồi bỏ nhà ra đi không cần biết cha sẽ ra sao một mai kia già yếu lìa đời. Nhưng anh ta đã **biết mình**, đã **sám hối**, **quyết ăn năn**, và nay **quy hồi**. Anh thực lòng sám hối xin cha tha thứ: *"Thưa cha, con đã lỗi phạm đến trời và đến cha, con không đáng được gọi là con cha nữa"*.

Sách Sáng Thế kể chuyện Thiên Chúa thương hai ông bà Abraham đã ân cần tiếp khách:

- [1] Một hôm, lúc trời nóng nực nhất,
tại thung lũng Mam-rê dưới cụm sồi cao ngất,
ông Áp-ra-ham đang ngồi trước cửa lều hóng mát,
thì Đức Chúa hiện ra với ông.
- [2] Ngược lên nhìn, thấy ba người đứng gần,
ông liền chạy ra ân cần đón tiếp,
ông sụp xuống đất chấp tay vái.
- [3] "Thưa Ngài, nếu Ngài đoái thương tôi,
xin Ngài đừng đứng đấy coi
mà không ghé đến bề tôi của Ngài!"
- [4] Tôi đi lấy nước cho Ngài
rửa chân rồi nghỉ dưới tàn cây đây.
- [5] Tôi xin đem bánh ra đây,
Xin mời dùng đỡ rồi ra lên đường."
Khách bèn đáp lại ông rằng:
"Xin ông cứ việc như ông tỏ bày"
- [6-7] Ông vào lều bảo bà Sa-ra:
"Bà mau lấy ba thúng bột mà làm bánh!"
Rồi ông chạy tới đám súc vật,
Ông bắt một con bê thật béo đầy,
ông giao cho đầy tớ vội lấy làm thịt.
- [8] Ông đem sữa chua, sữa tươi và thịt bê đã nấu xong
Ông dọn ra, ông bày biện, ông đãi khách.
Trong khi các khách đang ăn,
ông đứng hầu khách dưới tàn bóng cây.
- [9] Khách hỏi: "Sa-ra vợ ông đâu?"
Ông đáp: "Thưa, nhà tôi ở trong lều."
- [10] Khách nói:
"Sang năm tôi lại thăm ông,
Khi ấy một con trai sẽ lọt lòng Sa-ra.
Bấy giờ bà ở sau lều,
Những gì khách nói bà đều lắng nghe.
- [11] Ông Áp-ra-ham và bà Sa-ra đã già nua tuổi tác,
Bà Sa-ra lại biết mình đã tắt sản sinh.
- [12] Bà Xa-ra cười thầm tự nhủ:
"Giờ mình cằn cỗi thế này,
Mà còn được hưởng vui vầy nữa ư?
Vả chẳng ông chủ nhà ta,
Bây giờ ông cũng đã là lão ông!"
- [13] Đức Chúa phán với ông Áp-ra-ham:
"Sao Xa-ra lại cười kẻ lẽ:

"Tôi già thế này mà đẻ được chẳng?"

[14] "Với Đức Chúa, nào có gì quá khó hay không?

Sang năm cứ đến độ rày,

Ta quay trở lại nơi này thăm người,

Xa-ra sẽ có con trai."

[16] Rồi ba người ấy đứng lên

Và nhìn xuống dưới, phía miền Sơ-đôm.

Ông Áp-ra-ham cùng đi theo tiễn khách.

(St 18: 1-16)

Một trong ba vị khách đó chính là ĐỨC CHÚA. Người đến trần gian không chỉ để báo tin vui cho vợ chồng ông Áp-ra-ham mà còn **tỏ lòng quảng đại bao dung** khi tiên báo hình phạt sẽ đổ ập xuống hai thành Xơ-đôm và Gô-mô-ra tội lỗi, nếu dân này không cải tà quy chính. Ông Abraham nói chuyện với Chúa như người mặc cả với Chúa. Ông xin Người tha thứ hai thành này cho ta hình dung **TÌNH CHA VÔ GIẢ** được thể hiện trong **Bài Đọc I**,

[20] ĐỨC CHÚA phán:

"Hai thành Sô-đôm và Gô-mô-ra,
Tiếng kêu trách chúng thiết tha đập dồn,
Tội chúng vẫn còn chất cao!

[21] Ta phải xuống đó xem sao thế nào?
Có thật như tiếng kêu gào tới Ta?
Có hay không, rồi Ta sẽ biết."

[22] Hai người kia đã tách rời,
Họ đi về phía dân miền Sơ-đôm,
Nhưng mà ĐỨC CHÚA hãy còn đứng đây,
CHÚA còn đứng lại với Áp-ra-ham.

[23] Ông Áp-ra-ham lại gần và thưa:
"VẬY NGÀI TIÊU DIỆT HẾT HAY SAO?
Cả lành lẫn dữ lẽ nào cũng tiêu?"

[24] Nếu người lành chẳng có nhiều,
Ít ra cũng được năm mươi người hiền,
Lẽ nào Ngài cũng diệt luôn?

Ngài không dung thứ cho thành đó sao?

[25] Ngài làm thế, chẳng được đâu!
Ngài coi lành dữ như nhau, lẽ nào?

Ngài là Đấng xét xử trần gian,
lại không xét xử công bằng hay sao?

[26] CHÚA đáp: "VẬY CŨNG ĐƯỢC RỒI,
Nếu tìm được năm mươi người lành,
Ta sẽ dung thứ cả thành đó ngay."

[27] Áp-ra-ham lại nói: "Thưa Ngài,
Thân con cát bụi phàm trần,
Cũng xin mạn phép giải bày như sau:

[28] Nếu tìm chỉ có bốn lăm,
VẬY NGÀI CŨNG PHÁ HUỖ LUÔN, LẼ NÀO?

[29] CHÚA rằng: "Ta không huỷ đâu!
Nếu tìm được bốn mươi lăm người lành."

[29] Ông lại thưa một lần nữa:
"Giả như chỉ có bốn mươi thì sao?"

CHÚA đáp:
"Vì bốn mươi người đó, Ta sẽ không làm."
[30] Ông nói:
"Xin CHÚA đừng giận, cho con nói tiếp:
"Giả như ở đó có ba mươi người thì sao?"
CHÚA đáp:
"Nếu tìm được ba mươi người, Ta sẽ không làm."
[31] Ông nói:
"Con xin mạn phép thưa với CHÚA:
Nếu tìm được hai mươi người thì sao?"
Chúa đáp:
"Vì hai mươi người đó, Ta không phá huỷ."
[32] Ông nói:
"Xin CHÚA đừng giận, cho con nói một lần nữa thôi:
Giả như tìm được mười người thì sao?"
CHÚA đáp:
"Vì mười người đó, Ta sẽ không phá huỷ Sơ-đôm."
(St 18: 20-32)

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=22318>

I- TÌNH CHA QUÀ LÀ VÔ GIÁ

Ngôn từ diễn tả chiều cao thì nói: cao lắm, tuyệt đỉnh, cao vời nhưng vẫn chưa lột hết được ý nghĩa bằng **tuyệt vời**. Cho nên nói đến tình yêu thương thì nghĩ ngay cách diễn tả là: tình yêu cao quý, tình yêu cao cả, tình yêu bao la, tình yêu cao vời, nhưng vẫn không bằng **tình yêu tuyệt vời**. Nếu như cụ thể hoá bằng đo lường đong đếm, tuyệt vời đến nỗi đong như sao trời cũng không đếm nổi, tình yêu sao trời khôn tả ấy là **tình yêu vô giá**. Vô giá không phải là không có giá trị, mà một cách cụ thể là không có giá nào mua được, hay theo nghĩa trừu tượng không thể nào đánh giá nổi.

Chuyện kể rằng Dick Hoyt là một người cha đã tham gia hàng trăm cuộc thi marathon, triathlon, và nhiều cuộc thi khác với con trai mình, Rick, một người sinh ra đã bị bại liệt. Để giúp Rick thực hiện ước mơ, Dick đã đẩy xe lăn của con trai trong mỗi cuộc đua, bơi cùng con bằng cách kéo một chiếc xuống nhỏ, và đạp xe bằng một chiếc xe đặc biệt. Sự chịu đựng và quyết tâm của ông cho thấy một tình yêu cao quý, một sự hy sinh không lời để con trai có thể cảm nhận được cuộc sống đầy ý nghĩa.

Khi miền Nam Việt Nam sụp đổ, dân chúng bỏ quê hương chạy trốn, chuyện kể có hai cha con kia vượt biển tìm tự do, thấy thuyền hải tặc từ xa, ông bố ôm đứa con gái nhẩy xuống biển cuồn cuộn sóng. Con thuyền mong manh như "muỗi mắt" bị sóng đánh tan. Ôm chặt con, ông bố ra sức diu con trong sóng dữ, cổ họng khát khô, may mắn vớ được mảnh ván con thuyền, hai cha con được tạm yên, ông bơi tiếp, nhưng biển cả mênh mông, đêm khuya đen kịt, không thấy đâu là bến bờ, cho đến khi kiệt sức, ông nghĩ bụng: cứ kiểu này sẽ chết đuối cả hai, ông phần khích con gái ghì chặt mảnh ván. Ông buông tay cho ván kéo con ông trôi lênh đênh tới lúc sáng hôm sau, sóng đánh đưa con vào bờ trong hôn mê. Ông đã chọn bỏ mạng vì con. Tình yêu của người cha quả là quý giá!

Tình yêu ấy cũng không thể sánh được với tình yêu của Chúa Giêsu. Thiên Chúa yêu thương loài người đến nỗi hy sinh cho Con Một mình nhập thể làm người để gánh lấy khổ nạn, chịu

chết thay cho loài người đã bội phản vong ân. Nếu Thiên Chúa không yêu thương thì sao có Nôê? Đại hồng thủy đã nhận chìm toàn thể chúng sinh và sao có giao ước?

[12] Chúa phán:

"Đây là dấu hiệu Ta đã ước giao,
Ta giao ước với các ngươi,
với sinh vật mọi loài ở với các ngươi,
giao ước đến mãi muôn đời mai sau.

[13] Cây cung Ta gác trong mây,
Các ngươi sẽ thấy như dây cầu vòng
Đây là dấu hiệu Ta không bội ước
giữa Ta và với toàn cõi đất đai.

[14-15] Khi Ta cho mây đặc dày kéo đến,
mà thấy dây cung cầu vòng xuất hiện trong mây.
Ta sẽ nhớ lại lời giao ước trước đây
giữa Ta với các ngươi và mọi loài xác phàm,
Ta sẽ không cho nước thành hồng thủy tàn phá nữa.

[16] Cây cung này ta sẽ giữ trong mây,
để khi nhìn thấy Ta sẽ nhớ lời giao ước trước đây,
giao ước vĩnh cửu giữa Ta và mọi loài sinh vật,
loài mang xác phàm trên mặt đất."

[17] Chúa phán với ông Nô-ê:

"Đó là dấu hiệu Ta đã thiết lập
giao ước giữa Ta với sinh vật mọi loài,
những sinh vật mang xác phàm trên mặt đất."

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=22318>

Đúng vậy, Thiên Chúa "Như mẹ hiền an ủi con thơ", Người răn đe trừng phạt con hư, nhưng Người "giơ cao đánh khẽ", Người chẳng bao giờ giận lâu, như ngôn sứ Isaya đã tuyên sấm:

"Có lời Chúa đã phán truyền:

"Các ngươi đến ở bên Ta,
cùng nhau tranh luận để mà cảm thông!

Các ngươi tội dẫu chất chồng,
thăm tựa vải điều, sẽ trắng như bông,
Tội ngươi dẫu đỏ như son,
Sẽ nên như tuyết, chẳng còn bợn nhơ.

"Các ngươi nếu chịu nghe Ta,
hoa màu trong xứ, tha hồ hoạch thu.

"Các ngươi nếu cứ phản Ta,
Giáo gươm sẽ nuốt cho mà biết thân."

Đó là lời Chúa đã ban.

Miệng Người đã phán dạy dân của Người."

(Is.1:18)

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=23889>

Thánh Vịnh cũng có lời chép:

[6] Người không giận mãi, chóng nguôi,
Nhưng yêu thương mãi suốt đời chẳng ngơi.
Mới chiều lệ đầm tuôn rơi,
Sáng ra đã rộn tiếng cười reo vang.
(Tv 30,6).

II- CHO NÊN TA PHẢI HẾT LÒNG TIN CẬY VÀO TÌNH CHÚA BAO DUNG VÔ GIÁ

Chúa nêu trường hợp cụ thể: “Giả như giữa đêm khuya, bạn đến xin vay ba chiếc bánh để thết đãi bạn, mà ông chủ nhà nói “Xin đừng quấy rầy tôi, vì cửa đã đóng, các con tôi và tôi đã lên giường nằm rồi, tôi không thể trỗi dậy lấy bánh cho anh được”. Đừng có nản lòng, Chúa bảo dù người đó nói không dậy để lấy bánh được thì ít nữa là vì bạn quấy rầy ông ta, nên ông ta cũng sẽ dậy, cho bạn tất cả những gì bạn cần. Quả thực Chúa đã phán: “Thầy bảo thật các con: **Các con hãy xin thì sẽ được, hãy tìm thì sẽ gặp, hãy gõ thì sẽ mở cho. Vì hễ ai xin thì được, ai tìm thì gặp, ai gõ thì sẽ mở cho**”. Bởi chẳng lẽ “có Người cha nào có đứa con xin bánh mà lại cho nó hòn đá ư? Vậy, nếu các con là những kẻ gian ác, còn biết cho con cái mình những của tốt, phước chi **Cha các con trên trời sẽ ban Thánh Thần cho những kẻ xin Người**”. **Tin Mừng** thánh Luca tường thuật:

Ngày kia, Chúa Giêsu cầu nguyện ở một nơi kia. Khi Người cầu nguyện xong, có một môn đệ thưa Người rằng: “Lạy Thầy, xin dạy chúng con cầu nguyện như Gioan đã dạy môn đệ ông”. Người nói với các ông:

“Khi các con cầu nguyện, hãy nói: ‘Lạy Cha, nguyện xin danh Cha cả sáng. Nước Cha trị đến. Xin Cha cho chúng con hôm nay lương thực hằng ngày. Và tha nợ chúng con, như chúng con cũng tha mọi kẻ có nợ chúng con. Xin chớ để chúng con sa chước cám dỗ’”.

Và Người còn bảo các ông rằng: “Nếu ai trong các con có người bạn, giữa đêm khuya đến nói với người ấy rằng: ‘Anh ơi, xin cho tôi vay ba chiếc bánh, vì tôi có anh bạn đi đường ghé lại nhà tôi, mà tôi không có gì thết đãi anh ấy’. Và từ trong nhà có tiếng người ấy đáp: ‘Xin đừng quấy rầy tôi, vì cửa đã đóng, các con tôi và tôi đã lên giường nằm rồi, tôi không thể trỗi dậy lấy bánh cho anh được’. Thầy bảo các con, dù người đó không dậy vì tình bạn để lấy bánh cho người bạn, người đó cũng sẽ dậy, ít nữa là vì sự quấy rầy của người kia mà cho anh ta tất cả những gì anh ta cần.

“Và Thầy bảo các con: **Các con hãy xin thì sẽ được, hãy tìm thì sẽ gặp, hãy gõ thì sẽ mở cho. Vì hễ ai xin thì được, ai tìm thì gặp, ai gõ thì sẽ mở cho**.

“Người cha nào trong các con có đứa con xin bánh mà lại cho nó hòn đá ư? Hay nó xin cá, lại cho nó con rắn thay vì cá sao? Hay nó xin quả trứng, lại cho nó con bọ cạp ư? Vậy, nếu các con là những kẻ gian ác, còn biết cho con cái mình những của tốt, phước chi **Cha các con trên trời sẽ ban Thánh Thần cho những kẻ xin Người**”.
(Lc 11, 1-13)

Chính vì đã được làm con cái Chúa nhờ phép rửa tội, mà Chúa đã cho ta được chung sống với Người ân xá mọi tội lỗi chúng ta, và Người sẽ nhậm lời nếu chúng ta bền lòng nhẫn nại kêu xin, như trong **Bài Đọc II**, Thánh Phaolô Tông đồ khẳng định với tín hữu Côlôxê: *"Người đã khiến anh em chung sống với Người và tha thứ mọi tội lỗi"*:

"Anh em thân mến, nhờ phép rửa tội, anh em đã được mai táng làm một với Đức Kitô, anh em cũng được sống lại với Người, bởi đã tin vào quyền năng Thiên Chúa, Đấng đã cho Người từ cõi chết sống lại. Anh em vốn đã chết vì tội lỗi anh em và bởi không cắt bì tính xác thịt của anh em, nhưng Thiên Chúa đã cho anh em được chung sống với Người, Người đã ân xá mọi tội lỗi chúng ta, đã huỷ bỏ bản văn tự bất lợi cho chúng ta, vì làm cho chúng ta bị kết án; Người đã huỷ bỏ bản văn tự đó bằng cách đóng đinh nó vào thập giá". (Cl 2, 12-14)

Thư gửi tín hữu Rô-ma cũng khẳng định như vậy: "Anh em không biết rằng: khi chúng ta được chìm vào nước thanh tẩy, để thuộc về Đức Ki-tô Giê-su, là chúng ta được chìm vào trong cái chết của Người sao? Vì được chìm vào trong cái chết của Người, chúng ta đã cùng được mai táng với Người. Bởi thế, cũng như Người đã được sống lại từ cõi chết nhờ quyền năng vinh hiển của Chúa Cha, thì chúng ta cũng được sống một đời sống mới. Thật vậy, vì chúng ta đã nên một với Đức Ki-tô nhờ được chết như Người đã chết, thì chúng ta cũng sẽ nên một với Người, nhờ được sống lại như Người đã sống lại. Chúng ta biết rằng: con người cũ nơi chúng ta đã bị đóng đinh vào thập giá với Đức Ki-tô, như vậy, con người do tội lỗi thống trị đã bị huỷ diệt, để chúng ta không còn làm nô lệ cho tội lỗi nữa. Quả thế, ai đã chết, thì thoát khỏi quyền của tội lỗi. **Nếu chúng ta đã cùng chết với Đức Ki-tô, chúng ta cũng sẽ cùng sống với Người: đó là niềm tin của chúng ta**" (Rm 6: 3-8).

Chính nhờ lòng **khiêm nhu, tin cậy phó thác** mà Chúa đã nhậm lời **"thương tình chờ che"**. Cộng đoàn cùng **Đáp Ca Thánh Vịnh** dâng **Lời Cảm Tạ**

Lạy Chúa,
Hết lòng con tạ ơn Ngài,
Vì Ngài đã lắng nghe lời con van.
Giữa muôn chư vị thánh thần,
Con xin đàn hát vinh tôn dâng Ngài.

[2] Hướng về thánh điện thiên ngại,
Con nay phủ phục trước Ngài uy linh,
Dâng lời cảm tạ thánh danh
Vì Ngài hết mực tín thành yêu thương,
Cao rao danh Chúa phi thường
Lời Ngài đã hứa tỏ tường chẳng sai.

[3] Chúa thương Chúa đã đáp lời
Khi con lên tiếng xin Ngài cứu con.
Ngài thêm nghị-lực tinh thần
Gia tăng sức mạnh tâm hồn cho con.

[4] Lạy Chúa,
Khi nghe lời Chúa truyền ban,
Để vương dưới thế muôn vàn tạ ơn,

[5] Ngợi ca đường lối Chúa ban:
"Vinh quang của Chúa chói chan đường nào!"

[6] Chúa tuy cao cả biết bao,
Vẫn nhìn đến kẻ lao đao thấp hèn.
Từ xa, Ngài đã biết tên,
Những tên ngạo mạn ngông nghênh hợm mình.

[7] Dù con gặp bước lênh đênh,
Mạng con Chúa vẫn thương tình chở che.
Địch thù giận dữ hăm he,
Ra tay chặn đứng, Ngài đè bẹp tan.

[8] Việc Ngài toan tính cho con,
Thế nào Ngài cũng vẹn tròn cho con.
Ơn Ngài vạn đại miên man,
Xin Ngài đừng bỏ dở dang việc Ngài!
(Tv 137, 1-2a. 2bc-3. 6-7ab. 7c-8)

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=13065>

III- LỜI NGUYỆN

Lạy Cha

Đêm đen gian trần giá buốt thê lương, chúng con châm lửa tình Cha thắp đuốc dìu nhau.
Cheo leo trên đồi cao trượt dốc, chúng con nắm chặt tay nhau mà dẫn bước vượt qua.

**Cùng là con cái một nhà,
Chúng con đều gọi: "Abba! Thưa Thầy!"**

Chúng con hạnh phúc ngất ngây,
Được làm con Chúa, phúc này cao sang.
Chúng con thâm tín tuyên xưng:
Cha là Thiên Chúa toàn năng, vĩnh hằng.

Chúng con nguyện Danh Cha lẫy lừng cả sáng.

Nghe Danh Cha, Sa-tan sợ hãi, lảng trốn, lui xa. Danh thánh Cha, chúng con chẳng dám để người ta xúc phạm. Chúng con cao rao Danh Cha vang xa muôn dặm, khắp chốn, nơi nơi. Chúng con nguyện thực thi lời Cha gọi mời tha thiết, để hết mọi người nhận biết Cha là Thiên Chúa duy nhất, chân thật, tôn vinh Cha là Đấng Chí Thánh Tối Cao. Chúng con nguyện sống sao cho xứng chứng nhân tình yêu: yêu Cha trên trời và yêu tha nhân dưới đất, để chúng con kết liên hiệp nhất trong Cha, để mọi người nhận biết chúng con là con cái đích thực của Cha, hầu Danh thánh Cha lan truyền vang dội tình Cha nhân ái mệnh mông không bờ bến.

Chúng con nguyện xin cho Nước Cha trị đến,

Xin cho vương quyền, triều đại Cha được củng cố rộng lớn trên khắp thế gian. Nước thế gian này đầy dẫy tội lỗi, vắng bóng chân lý, tình thương, nhiều nhương thác loạn, tiêu vong đạo lý luân thường. Nước thế gian này suy đồi tồi tệ, điên cuồng trong dâm ô truy lạc, độc ác nhẫn tâm, đàn áp bất công, hận thù tàn sát, bạo lực bất an, tham lam lừa đảo, kiêu ngạo ích kỷ, đổ kỵ tranh giành, trấn lột nhân phẩm, đói rét lầm than.

Chúng con nguyện xin Lửa Thánh Thần đốt thiêu những con tim chai đá, chết khô; xin Máu Thánh châu báu của Con Cha trên tử giá lấp đầy những khối óc trống rỗng đóng băng, nhờ nhớt, cho nước trần gian này trở thành vương quốc của Cha, vương quốc của Tình Yêu, Sự Sống và Chân Thật.

Chúng con nguyện xin thánh ý Cha thể hiện dưới đất cũng như trên trời.

Cha thương tạo dựng con người,
Cho mang hình ảnh tuyệt vời của Cha.

Vâng, lạy Cha! Chúng con được Cha thông chia bản tính thiêng liêng Thần Khí, thâm ý Cha muốn con cái Cha hưởng phúc viên mãn trường sinh.

(Suy niệm Kinh Lạy Cha nơi Phụ Trưởng sách Cầm ngôn và Khôn Ngoan Diễn Ca)=>

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=13778>

Con nghe tiếng đóng đinh thập giá
Ôi tình Cha, tình Cha vô giá!
Mẹ đứt ruột giăng châu lã chã.
Cả đất trời nghiêng ngả đảo chao.
Lưỡi đồng kia ôi sao tàn ác,
Giẫm đạp này chua chất nào hơn?

Hỡi thác cao, sông núi, gió ngàn!
Cất tiếng lên vang khắp trần gian,
Xin Nước Cha thịnh hưng bền vững
Danh Người luôn sáng tỏ tràn lan.
Hỡi thế nhân cao tiếng tán tụng:
Chúa chí khoan, lân tuất, tử nhân,
Cha chí nhân toàn năng, hằng sống
Cảm tạ Cha xuống muôn hồng ân!

Cha yêu con không bờ không bến,
Con trốn Cha để Cha ngóng chờ,
Cha đợi con mà con không đến,
Con để Cha đành đứng chờ vớ".
Con dâng Cha tâm tình yêu mến,
Xin xoá tội hồn con nhớt nhơ,
Con từ nay thành tâm xác tín:
Chỉ có Chúa là Chúa là Cha.

Con hân hoan mang nặng thập giá,
Thập giá con trở muôn đóa hoa,
Hoa lòng con, niềm tin sắt đá
Hoa tình mến, toả ngát hương xa

Cha yêu con sao trời khôn tả,

Con lắng nghe lời Cha thiết tha.

Ôi, tình Cha, tình Cha vô giá!

Con ngây ngất cạn uống tình Cha.

<https://www.youtube.com/watch?v=waACVOyKa3A&list=PLwArpSZK-r6cUX4tVOFyqd0FRYBvJrFO4&index=3>

Ben. Đỗ Quang Vinh